

празенъ и само убрѣса-а вѣше вѣтрѣ. Послѣ то-ка гѣждатъ свето евангеліе и кръстъ-а, и сичко покриватъ съ чаршавъ-а; и като са украси тѣй свѣстѣмъ света трапеза или престолъ-а, тогава са чете псаломъ-а: „господь воцариса и въ лѣпотѣ облече са, облече са господь въ силѣ и препоясася; и во утверди вселеннѣю, иже неподвижитса и пр.“

Като са намѣсти тѣй трапеза-та, владика-та реква на свещенникъ-а, кой-то е подирь него най старъ, та покрива жертвенникъ-а, като го първомъ поръси съ светенъ водъ, и гѣжда на него свети-тѣ сѣдове безъ никаккѣ молитвъ, защо-то тѣ са тамо само пазѣтъ и жертва-та са приготва а не са извършавъ както на скетѣ трапезѣ.

Тогавъ владика-та и прочи-тѣ свещенници събличатъ вѣлы-тѣ стихары, и онъ зема кадилницѣ-сѣ, та окадава първомъ скетѣ трапезѣ и жертвенникъ-а и сичкѣй-а олтарь, а междѣ това са пѣе псаломъ-а: „сѣди ми господи, защо-то въ невинность-тѣ си ходихъ, и като са надавамъ на господа, нещѣ да помръднѣ;“ а послѣ излѣзва и въ църквѣ съ два свещенника, отъ кои-то единъ-а поръса зидове-тѣ съ светенъ водъ, а другѣй ги помазва накрѣстъ съ свето миро.

Като са върнатъ въ олтарь-а, тогава настѣпва втора почивка, та са чете пакъ молитва. Владика-та, като снеме отъ главѣ-тѣ си коронѣ-тѣ и като са обърне не къмъ народъ-а но къмъ освещеннѣ-тѣ вѣчь трапезѣ гласно моли господа на небе-то и земла-та, кой-то съ неисказаннѣ мѣдрость